

Treba vedeti, da „Kranjska hranilnica“ je društvo, obstoječe iz 65 članov. Ali naj povdarjamo še posebej, da so vsi ti ljudje zagrizeni nemškutarji? — Treba pibiti, da vloge padajo od dne do dne, da je padel skupni znesek rezervnih zakladov in da za varnost hranilnih vlog ne jamči nihče, tudi tistih 65 nemškutarjev ne.

Kako skrbi za nemštvo ta „Kranjska hranilnica“, dokazuje najbolje to, da je lansko leto izplačala skoro sto tisoč kron v strogo nemške namene. Slovenski denar v nemške namene! Ali ni bil zadnji čas, da so se Slovenci spametovali?

Rekli smo, da se je dvignilo doslej že več milijonov denarja iz „Kranjske hranilnice“. Dviga se denar iz te hranilnice dan za dnevom.

Dvigajo ga vsi. Za danes povemo, da je odpovedanega v „Kranjski hranilnici“ tudi 17 milijonov cerkvenega denarja.

DOPISI.

Iz kanalskega okraja.

Ročnj. — Občinsko starešinstvo je odposlalo v svojej častni seji dne 2. t. m. cesarju udanostno izjavo brzojavno ter sklenilo, da bode v bodoče dajalo županstvo tukajšnjemu šol. vodstvu po 5 K na leto za nakup knjig ubogim otrokom.

Iz goriške okolice.

Iz Št. Andreja. — Na dopis v jedni zadnjih „Goric“ je smešno odgovarjati. Saj dobro vemo, od kje prihaja. Že od daleč smrdi.

Kar se tiče pa g. „etcetera“, bi bilo bolje za g. dopisunčka, da bi se še enkrat potolkel po prsih: mea culpa, kot pa očitati take stvari. Može je že dosti napravil za blagor občine; kaj je napravil pa g. dopisnik? Le škodo in prepir med ljudstvom. G. Al. Brajnika hoče ubogo revše zasmehovati z „ljudskim govornikom“. Mi smo ponosni, da imamo moža-kmeta med seboj, kateri se upa nastopati v javnosti, bolj kakor vsi vaši dr. in kurati. Sicer, to smo prepričani, da bi ga imeli raje v svojem taboru, kot pa deset „enakih“ dr. To nam je znano že od tedaj, ko je hodil g. kurat v njegovo hišo ter ga nagovarjal, da naj vstopi v njih tabor.

Domače vesti.

Za družbo sv. Cirila in Metoda se je nabralo K 1.— pri balcanju pri limfi v Vižinalu v Italiji. G. Žnidarski Domenik je dodal K 1.—, g. Molar je nabral v veseli družbi K 1.50.

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrali na jubilej v gostilni g. Jak. Maraža v Dolnji Vrtojbi na dražbi „veržinje“ K 14.—. Hvala!

Za družbo sv. Cirila in Metoda nabrala gospica Olga Furlani pri veselem omizju v

Rihembergu K 14.—. Srčna kvala rodoljubni gospici!

Za družbo sv. Cirila in Metoda so nabrali K 11.— slovenski sodojski slugi in pazniki pri Podgorniku v Gorici.

Za slovensko šolo v Krmnu se je nabralo na predlog gosp. Zorzuta v gostilni pri Molarju K 3.42.

Za Božičnico tuk. podr. družbe sv. C. in M. daruje g. dr. Faganelj K 5.— mesto razsvetljave o priliki cesarjevega južileja.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici. (Podružnica „Glasbene Matice v Ljubljani“) priredi v nedeljo 13. decembra 1908. svoj redni XIII. koncert v dvorani „Trgovskega doma“.

Vspored koncerta: 1. Stanko Pirnat: „Pomlad in jesen“ (Stritar) moški zbor. 2. Stjepan Mokranjac: „Srbske narodne pesmi s Kosova“, mešan zbor. 3. Josip Michl: „Nezakonska mati“ (Prešeren) sopran-solo s klavirjem. Poje gospodična Klementina Hrovatin. 4. Em. Chvála: a) „Hubičky“ b) „Zálety“ ženski zbor. 5. Josip Michl: „— da jo ljubim“. (Prešernova gazela št. 3) tenor-solo s klavirjem. Poje gosp. Viktor Črnko. 6. Josip Michl: „Atila in ribič“. (Askerc) balada za moški zbor. 7. P. H. Sattner: „O nevihti“ (S. Gregorčič) mešan zbor. Zborovodja gosp. Jos. Michl.

Začetek ob 8. uri zvečer.

Vstopnice se prodajajo v trgovini g. A. Gabrščeka v „Trgovskem domu“ in na dan koncerta od 7. ure in pol naprej pri blagajni.

Cene sedežev: Foteli po 3 K 50 vin., I. razred parter ali galerija 2 K 50 vin., II. razred 2 K, III. razred 1 K 50 vin., stojšča 80 vin., dijaki, vojniki-nečastniki in pevci slov. pevskih društev 40 vin.

K obilni udeležbi uljudno vabi

odbor.

Opozorjamo na izbrani spored, ki je določen za koncert našega pevskega društva v nedeljo 13. t. m. Pelo se bo petero slovenskih, dvoje čeških in šopek macedonskih pesmij. Slišali bomo ubrano petje krepkega moškega zbora, oglasijo se mili glasovi zbora naših rodoljubnih gospej in gospodičen, in oboji se stržejo v mogočen mešan zbor, ki steje blizu 60 glasov. Poleg zborovega petja se nam nudi še dve solo-točki, tako da prideta v veljavo moč in milina naše pesmi v vseh oblikah moderne kompozicije. Vse točke so tako imenitne, da se težko odločimo, na katero bi najprej opozorili. Na prvem mestu sporeda stoji pesem „Pomlad in jesen“, uglasbena od odličnega, le prezgodaj umrlega skladatelja Stanka Pirnata. Simon Gregorčičeva „O nevihti“ je med Slovenci širno znana krasna pesem, zelo priljubljena za deklamacije. Ampak pela se je doslej še le edinkrat v Ljubljani letos na spominskem koncertu, ki ga je priredila Glasbena Matica na čast Simonu Gregorčiču. Temu večeru jo je bil posvetil skladatelj P. H. Sattner sam. Skladba je dosegla pri tistem koncertu pred zbranim odličnim in mnogoštevilnim občinstvom velik uspeh. Kritika v naših revijah, v „Zvonu“ in „Slovanu“ je imela zanjo zgolj hvalo v izbranih besedah. Prepričani smo, da privabi ta pesem h koncertu obilo čestilcev Simona Gregorčiča, ki so jo že ponovno čitali, ponovno

slišali v deklamacijah, ampak še nikdar ne v veličastni, moderni pevski skladbi za velik mešan zbor. Poleg našega Simona blesti na koncertnem sporedu ime Preširnova celo dvakrat. Ponovila se bo njegova v srce segajoča pesem „Nezakonska mati“, in sicer v efektivni skladbi g. Michla, zborovodje našega pevskega društva. Prvikrat pa se bo pela Preširnova gazela: „Žalostna komu neznana je resnica, da jo ljubim“ od istega skladatelja, ki je dokazal s svojimi dosedanjimi skladbami, kako mojstrsko ume čustva človeške duše izraziti v kipečih oblikah glasbe in petja. Poleg teh dveh lirskih pesmij je dal g. Michl v spored koncerta še jedno svojo novo skladbo in sicer Askercovo balado „Atila in ribič“. Pri letošnjem spomladnem koncertu so Macedonske narodne pesmi, ki jih je uglasbil Mokranjac, ugajale tako zelo, da jih je v spored prihodnjega koncerta sprejet zopet nov šopek. Iz bogatih zakladov češke glasbe sta zajeti dve pesmi „Zálety“ in „Hubičky“. Določeni sta za ženski zbor in ne dvomimo, da sta srečno izbrani in da primerno spopolnjujeta pestro menjavo umetniških užitkov, ki se nam obe-tajo za koncert 13. t. m.

Ravno nam je telefoniral sv. Miklavž, da pride 5. t. m. to je v soboto točno ob 8. zvečer ob obilni asistenci belih in črnih angelčkov in angeljev in v družbi drugih svetnikov k Jeleni. Od Sokola smo zvedeli, da bo tam sviral vojaški orkester pred nastopom in po nastopu. Č. g. mamice, napravite to veselje otročičem! Veliki otročiči, napravite to veselje Miklavžu.

Dr. Gregorčič z nemščino pred cesarjem. — Pajer ni bil na Dunaju z deželnim odborom, ampak Pajerčič. In ta Pajerčič je govoril v imenu deželnega odbora, kot podglavar, nemško. Nemščina v naši deželi ni deželni jezik, vendar pa se je poslužuje naš deželni glavar ob svečanih prilikah, ko bi moral neobhodno govoriti v obeh deželnih jezikih. Ko je bil cesar v Gorici, se je poslužil Pajer nemščine; sedaj je hotel na Dunaj, ali ker le ni mogel, je naročil podglavarju dr. Gregorčiču, kako in kaj naj govori ter naj govori v nemščini. Dr. Gregorčič je ubogal svojega gospodarja ter govoril nemško, namesto da bi govoril slovensko in laško. Pajerju odpuščajo Lohi, da govori ob takih prilikah nemško, ker pravi: če govorim laško, bi moral tudi slovensko; da se izogne slovensčini, se posluži nemščine. — Ali Slovenci ne moremo odpustiti dr. Gregorčiču, da se ravna po tem, kakor mu ukaže Pajer ter da govori pred cesarjem v imenu naše dežele po nemško. To je škandal, da mu ga ni para.

Tega žalostnega viteza z Vrsnega je bilo hitro dobiti za to, da je zatajil svoj jezik ter se pačil na Dunaju z nemščino. Kranjski deželni glavar Šuklje je govoril slovensko in le malo nemško — naš Gregorčič iz dežele, kjer je dve tretjini slovenskega prebivalstva in jedna tretjina laškega, kjer nemščina ni deželni jezik, govori po nemško. Tako zapostavlja naš jezik, tako zaničuje svojo materno govorico. Njegova sveta dolžnost je bila: govoriti slovensko in laško pa nič drugače.

Sram ga bodi, da je ravnal tako, kako mu je ukazal Pajer; sram ga bodi, da tako zapostavlja in izključuje slovenščino ob tako svečanih prilikah, ko je neobhodno potreba pokazati, da smo Slovenci. Ali Gregorčič prav dosledno pomaga Lahom tlačiti ugled in veljavo goriških Slovencev. Dan sodbe bo hud.

Cesarjev jubilej v Gorici. — V torek popoldne so začeli razobešati zastave in krasiti balkone; posebno sta bila ozaljšana balkon pri generalu Seibtu in pri nadškofu. Zvečer je bila razsvetljava po mestu; le malo hiš je bilo v temi. Na gradu so priredili veliko razsvetljavo ter spuščali v zrak umetne ognje. Po mestu je svirala najprvo mestna godba, ki se je vstavila na Travniku pred glavarstvom, kjer je zasvirala avstrijsko himno. Potem je napravila svojo navadno pot po mestu. Ljudstva je bilo povsodi vse polno, največ na Travniku, glava pri glavi. Za mestno godbo je prikorakala vojaška ter šla najprvo do Korna potem pa nazaj po mestu do artilerijske vojašnice in nazaj v vojašnico na Travniku. Za vojaško godbo se je bilo nabralo vse polno slovenske mladine. V celih kolonah je marširala ter pela neovirano slovenske pesmi. Mogočno je donela naša himna „Hej Slovani“ zlasti po Tekališču Verdijevem in Fr. Jos., tam, kjer so ob zadnjih demonstracijah Lahi nesramno izzivali in žalili Slovence. Ko je prišla godba skozi Raštel na Travnik, je za njo mogočno pribolnela pesem: Črna zemlja naj pogrezne . . . Živio-klicev ni bilo ne konca ne kraja. — Včeraj zjutraj so oddali na gradu 24 strelav iz kanonov, dopoldne je bila slovesna maša v Stolai cerkvi in na Rojicah vojaška. Udeležila se je cela garnizija in nebrojno občinstva. Vse prodajalne so bile zaprte, vse delo je počivalo. Popoldne je bil diner v „Südbahnu“ in okoli 4. ure smo čuli zopet 24 strelav. Živo je bilo v mestu in okolici; pripetilo pa se ni nič posebnega. — V torek zvečer so goreli v okolici kresovi po hribih. Slično je bilo i drugodi po deželi.

Društvo za podporo izpuščenih kaznjencev. — Gospoda vitez Fr. Jož. reda Henrik Caza-fura, predsednik okrožne sodnije, in vitez Fr. Jož. reda A. E. Jeglič, državni pravdnik, sta darovala vsaki po kron 20.— v korist društva in sicer za sirotišče v proslavo 60-letnice našega cesarja. —

Mestni svet goriški je imel včeraj sejo, ki naj bi bila slavnostna. Seja je bila kratka. Vzeli so na znanje okrožnico glede jubileja, katero smo svoj čas omenili. Bombig je imel kratek govor.

Zlat zaslužni križec je dobil ob cesarjevem jubileju okrajni tajnik pri glavarstvu v Gradišču ob Soči Fran. Mlekus; srebrni zaslužni križec je dobil tovarniški delavec v Ajdovščini Anton Terčelj.

Po tukajšnjih srednjih šolah so imeli maše in primerne deklamacije z nagovori za jubilej v torek; včeraj so praznovali jubilej gojenke učiteljstva. Malo neprijetno je zadelo Slovenke, ko je razlagal profesor po nemško, da prebivajo v Avstriji Germani, Romani in — Slovani . . .

Torej je bil tam tudi precej velik sveder. Mousqueton vzame ta sveder.

Klešč mu ni bilo treba ravno daleč iskati; bodalo, ki ga je nosil za pasom, je moglo prav uspešno nadomestovati klešče. Mousqueton začne torej iskati mesta, kjer so deske režale, cesar mu ni bilo težko najti, ter se nemudoma loti dela.

Blaisois ga je gledal z občudovanjem, ki je bilo pomešano z nestrpnostjo, in od časa do časa je pomagal izruvati kak žebelj ali pa je naredil kako bistroumno, prebrisano opazko.

V par trenutkih je odtrgal Mousqueton tri deske. — Tako, pravi Blaisois.

Mousqueton je bil pravo nasprotje one žabe, o kateri pravi pravljica, da se je imela za bolj debelo nego je bila. Dasi se je Mousquetonu pač posrečilo, skrečiti svoje ime za tretjino, se mu s trebihom, žal, ni to posrečilo. Poskusil je zlezti skozi odprtino, ki jo je naredil v vratih, in videl je na svoje veliko žalost, da bo treba odtrgati vsaj še dve ali tri deske, da bo lokuja dovolj velika za njegovo postavo.

Vzdihnil je ter zopet vstal, da začne delo znova.

Toda Grimand, ki je bil končal svoje račune, je vstal in se približal z zanimanjem, ki ga je kazal napram začetemu delu, svojima tovarišema; videl je Mousquetonove brezuspešne poskuse, priti v obljubljeni deželo, ter rekel!

— Jaz.

Ta besedica sama je bila vredna za cel sonet, ki šteje sam, kakor je znano, celo pesem.

Mousqueton se okrene, rekoč:

— Kaj? Vi?

— Jaz pridem skozi.

— Res je, odyrne Mousqueton ter se ozre v dolgo, vitko, telo svojega prijatelja, vi pridete skozi, vi, in še lahko!

— Čisto prav, pripomni Blaisois, on ve, kateri sodi so polni, ker je bil že v kleti z vitezom d'Artagnanom. Pustite Grimanda, naj gre on, gospod Mouston.

— Ravno tako lahko bi zlezel tudi jaz skozi, kakor Grimand, odyrne Mousqueton malo razžaljen.

— Da, a trpelo bi to bolj dolgo, in jaz sem silno žejen. Moj želodec vedno bolj razsaja.

— Torej pojdite, Grimand, pravi Mousqueton ter mu izroči vrč in sveder.

— Poplahnita kozarec, pravi Grimand.

Nato se prijateljsko nasmehne Mousquetonu, češ da naj mu oprosti, da dovrši on delo, katero je drugi tako bistroumno začel, zleze kakor kača skozi zijajočo odprtino ter izgine.

Blaisois je bil ves v ekstazi. Zdelo se mu je, da je ta dogodek brez ugovora najčudovitejši izmed vseh, kar so jih izvedli ti izvanredni možja, s katerimi ga je združila srečna usoda.

— Videli boste, pravi nato Mousqueton ter pogleda Blaisoisu tako samozavestno, da se ta ni niti poskusil ustavljati njegovemu gospodstvu, videli boste, kako pijemo mi stari vojaki, kadar smo žejni.

— Plašč, se oglasi Grimand iz kleti.

— Da, res, pravi Mousqueton.

— Kaj želi? vpraša Blaisois.

— Da zamašiva luknjo s plaščem.

— Čemu pa? vpraša Blaisois.

— Naivnež! pravi Mousqueton; in ko bi kdo prišel?

— Ah, saj res! vsklikne Blaisois z vedno bolj vidnim začudenjem. Toda videl bo slabo.

— Grimand vedno dobro vidi, odyrne Mousqueton, po noči kakor po dnevu.

— Je pač zelo srečen, pravi Blaisois: kadar jaz nimam sreče, ne morem narediti niti dveh korakov, da ne bi kam zabredel.

— Zato ker niste bili vojak, pravi Mousqueton, sicer bi se bili naučili najti iglo v goreči peči. Toda tiho! Zdi se mi, da nekdo prihaja.

Mousqueton nalahko zažvižga v svarilo, kakor so bili navajeni lakaji že izza mladosti, sede na svoj prostor za mizo ter migne Blaisoisu, naj stori enako. Blaisois ga sluša.

Vrata se odpro. Prikazeta se dva človeka, zavita v svoja plašča.

— O, o! pravi eden izmed njiju, še po koncu ob enajstih in četr? To je proti pravilom, čez četr ure mora biti vse temno in mora vsakdo že smrčati.

Nato odideta moža proti vratom oddelka, v katerem je bil zlezel Grimand, odpreta ta vrata, vstopita ter zapreta za seboj.

— Ah! pravi Blaisois trepetaje, izgubljen je!

— Grimand je prekanjen lisjak, zašepče Mousqueton.

In čakala sta, napenjala ušesa ter zadrževala sapo.

Deset minut je poteklo, med katerimi ni bilo čuti nikakega ropota, ki bi bil mogel vzbuditi sumnjo, da sta onadva našla Grimanda.

Nobenega odlikovanja v deželni hiši. — Deželni glavar Pajer je pričakoval, da dobi baronstvo, podglavar Pajercič je tudi hotel kaj vloviti; upal je in se bal tudi Berbuč, da dobi kako odlikovanje za „užitino“. Pa, vraga, nič ni bilo. Vse je požrla obstrukcija in prelomljena prisega.

Porotne razprave. — Razprava proti 24-letnemu Jos. Bercetu iz Dornberga je prelojena, da se dobi zdravniški parere o njegovem duševnem stanju. Obtožen je goljufije na škodo „Cooperativi“ v Gorici, kjer je dobil denar pod imenom Franc Berce, in sicer nad 600 K.

Radi uradnega poverjenja je bil klican pred porotnike bivši občinski tajnik v Gradežu Oktavij Bergamasco. Poneveril je 600 K, katere je bilo treba oddati davkarji v Červinjanu. Županu Corbato v Gradežu je priznal poneverjenje in stric je plačal zanj, ali takrat je bil Bergamasco že naznanjen sodniji. Porotna sodnija ga je oprostila obtožbe.

Služba konceptnega praktikanca pri deželni hipotečni banki se ni sicer oddala, ali te dni se ima baje izvršiti prosilce za to službo. Uradnike imenuje deželni odbor, predlaga kuratorij. Deželni odbor pa je nepostaven, zato nima izvršiti nobenega imenovanja. Gospodje v kuratoriju tudi nimajo nič več govoriti. Vse take in jednake reči ima rešiti prihodnji postaven deželni odbor.

„Čuki“ na konjih! — Nikar se ne smejate! Je res, da so divjali včeraj po Mirnu 4 čuki na konjih, dragonci pa so varovali voz devic, da bi se jim kaj hudega ne pripetilo. Čuki so švigali temertje, da so bila kljuseta vsa izmučena, čuke pa tudi boljje kosti. Pa kaj to stori, ko pa delajo vse za čast božjo!

O deželnem gospodarstvu praska nekdo po „Gorici“ dolgovneze članke; proti temu, kar je napisal in podpisal posl. Gabršček, se pač ne da nič reči. Kaj ne? — Ali vsaj podpisal naj bi se članke, da bi svet vedel, kdo je ta izborni deželni gospodar!

Vač goriskih Irredentovcev se je počutilo slabo včeraj v Gorici. Zato so jo popihali v Videm v Italijo. Kako so se zabavali tam, si lahko mislimo.

„Ben Hur“, roman iz Kristusovih časov, spisal angleški general Wallace, — je izšel v drugem docela novem prevodu, kateri je oskrbel znan slovenski pisatelj. — Knjiga je izšla v priljubljeni obliki, kakor „Trije mušketirji“ ali „Ana Karenina“. Prodaja se pa le v dobro platno vezana po 4.50 K, s poštnino K 4.80. Naročila sprejema „Goriška tiskarna“ A. Gabršček.

„Kažipot“ po Goriškem se letos razširi najbrže tudi na Trst, kakor je že bilo pred leti. — Ta knjiga je povsod v rabi ter je postala že neizogibna potreba za najrazličnejše potrebe.

Oglase sprejemamo do 15. decembra. „Kažipot“ dobé brezplačno vsi naročniki „Soče“.

Tudi gostilniški računski listi v „korist obmejnim Slovincem“! — Ni zadosti, da so napravili klerikalci vžigalice proti vžigalcem družbe sv. C. in M., sedaj so napravili še gostilniške računske listke. Tako delajo klerikalci v časih, ko se na Kranjskem tako povdarja potreba skupnega obrambnega dela. — Dohodke od vžigalic in od listkov porabijo v svoje namene. —

Apelujemo na goriške Slovence, da se poslužujejo le vžigalic družbe sv. C. in M. in zahtevajo v gostilnah le računske listke družbe sv. C. in M.!

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Volitev predstojništva delavske zavarovalnice proti neizgovinam za Primorsko, Kranjsko in Dalmacijo v Trstu. — Predstojništvo te zavarovalnice je še zmeraj v pretežno italijanskih rokah.

Kriva temu je, poleg neprimernih pravil, naša slovanska neorganizovanost.

Volitev se vrši vsako drugo leto; vsakokrat tri od šestih kategorij, v katere so razdeljeni zavarovani obrati. — Vsaka kategorija voli po jednega zastopnika podjetnikov in jednega zastopnika delavcev, ter obema po jednega namestnika.

Letos volijo te-le kategorije; 1. železnice, podjetništva za prevažanje in skladišče blaga, natovorišča; 2. rudars-

tvo in plavšarstvo, kovinarstvo, stroji, orodje itd.; 6. papir, usnje, lesene snovi in rezljanje, kmetijski in gozdarski obrati, mlini.

Volitev bo dne 16. decembra t. l. Za to volitev se je izmed tržaških Slovanov sestavil poseben akcijski odbor, kateremu načeluje g. dr. Edvard Slavik advokat v Trstu.

Glasovnice so vse razposlane vsem podjetnikom (delodajalcem) za njih in za delavce. Kdor še ni prejel glasovnic naj se takoj oglasi za nje.

Kdor je prejel glasovnice, naj jih pravilno podpiše, oziroma da pravilno podpisati od delavcev: delavska glasovnica mora nositi podpis poverjenika delavcev in podpis samega podjetnika.

Pripominjamo, da se kandidatje določijo sporazumno med primorskimi, kranjskimi in dalmatinskimi zastopniki.

Glasovnice naj se določijo pravilno podpisane „Trgovsko-obrtnemu društvu“ ali pa našemu uradništvu.

V uradu Trgovsko-obrtnega društva je odslej tudi g. Gregor Šubic, upokojeni naddavkar, ki je pa še krepak mož na telesu in duhu. — Gospod Šubic ima veliko prakso v vseh davčnih in pristojbinskih zadevah. Trgovci in obrtniki dobe torej odslej svet in pomoč tudi v teh poslih v uradu svojega društva. Ako bi bilo treba za koga šele kaj izdelati, napraviti pritožbo ali prošnjo, plača društvu malo odškodnino.

Volitve v trgovsko in obrtno zbornico. — 30. novembra je potekel rok za reklamacije. Reklamovanih je bilo nad 1000 volilcev. — Ker bo pred razpisom volitev precej dela in pridejo kmalu prazniki, je verjetno, da bodo volitve šele v prvi polovici januarja. Vsekakor bodo naši volilci obveščeni o pravem času. —

Razne vesti.

V Pragi je razglašen preki sod. — Nemški burši izzivajo po Pragi, zlasti na Prikopih. V ponedeljek so imele demonstracije nemških buršev krvave posledice. Demonstrantje so metali kamenje na redarje. Ti so planili s sabljami med množico. Nekemu 15-letnemu dečku so razklali glavo; kri je tekla v potokih. Drugi dan so nemški burši zopet izzivali. Prišlo je zopet do izgrediv. Ker se je bilo bati še večjih, zlasti ker so imeli priti včeraj iz Nemčije politiki in učenjaki k polaganju temeljnega kamna za nemško vseučilišče (kar pa je odloženo), je vlada proglasila preki sod: zabranjeno je vsako zborovanje in zbiranje, nositi društvene znake je prepovedano; ob 8. zvečer morajo biti zaprta vsa hišna vrata. — Vse to radi izzivanja nemških buršev! Da bi bilo treba prepovedati o pravem času to izzivanje, take pameti pa ni vlada. — Značilno, da je bil proglašen preki sod na jubilejni dan.

Nemški visokošolci v Gradežu so pokazali zopet svojo nemško junaštvo nad slovenskimi visokošolci. Rektor ni dovolil zborovati radi zahteve slov. vseučilišča na univerzi. Nemški burši so napadli slovenske visokošolce, edaega pobli, da je padel in omedlel, potem so ga še suvali nemški kulturonošci. Nemško občianstvo se je kazalo zadovoljno. Fej!

Gosp. Ivan Jelačin, lastnik „Prve jugoslovanske tovarne za kavine surgate“ v Ljubljani, je zopet poslal „Društvu slovenskih književnikov in časnikarjev izdatno podporo 100 kron, za kar se mu najpristržneje zahvaljujemo.

Akademsko društvo slovenskih agronomov „Kras“ na Dunaju naznanja svojim p. t. članom, ter starešinam in prijateljem društva, da si je nabavilo svoj lokal v XVIII. okraju, Lazarsstengasse 12. parter, ter je vsako na društvo odposlano pismo nasloviti tja; isto velja tudi za časopise.

Nov list. — V najkrajšem času prične izhajati v Ljubljani nov list, mesečnik, ki bo izpolnil veliko vrzel na polju našega strokovnega informacijskega in organizacijskega časopisa. — Novi list bo vse ljudsko izobravalno delo v drugih narodov zasledoval in prinašal natančna poročila. Prinašal bo tudi natančna poročila in statistike o našem ljudsko-izobraževalnem delu. Služil bo tedaj knjižničarjem, predavateljem, snovateljem in voditeljem izobraževalnih društev in čitalnic in sploh vsem onim, ki se za ljudsko-izobraže-

valno delo zanimajo in so na tem polju delavni.

List se bo pričel izdajati le, če se oglasi toliko naročnikov, kolikor jih je za vzdrževanje lista potrebno. — Uprava „Ljudske prosvete“ v Ljubljani, Vegove ulice št. 2.

Za narodno šolstvo na ruskem Poljskem. — Ruski list „Ruskaja zemlja“ govori o razmerah na ruskem Poljskem ter vpraša, je li to v interesu ruske države, da bi bila v Varšavi ruska univerza, da bi bila ruska šola v deželi s popolnoma drugim jezikom in drugo kulturo ter prihaja do zaključka, da korist ruske države in pravičnost zahtevati, da bi se vse državno šolstvo na ruskem Poljskem popeljalo in da bi se povsod vpeljal poljski učni jezik.

Judeževi groši. — V Grünwaldu blizu Jablonca na Češkem so plačali Nemci za vsakega otroka, kateri se je vpisal v nemško šolo 20 K. Našlo se je nekoliko ubožnejših ljudi, kateri so prodali za judeževe groše svojo dečo Nemcem.

Velik shod ruskega ženstva. — V Petrogradu. Namen mu bo razpravljati o položaju žene v socialnem in političnem pogledu ter se potegniti za enakopravnost ženstva.

Trst je bil v torek zvečer svečano razsvetljen. Štiri godbe so igrale. Ladije so bile razsvetljene. Na cestah pa je bilo ljudi na tisoče in tisoče.

V Ljubljani so odkrili včeraj cesarjev spomenik. V torek zvečer je bila razsvetljava. Svirala je po mestu vojaška godba, za njo so korakali le vojaki. Zgodilo se ni nič posebnega.

„Sava“, društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov na Dunaju naznanja, da se je izvolil za XII. letaj sledeči odbor: predsednik: cand. jur. Ciril Pavlin; podpredsednik: abs. phil. Evgen Vavken; tajnik: jur. Vičko Lapajne; blagajnik: cand. jur. Otokar Baš; knjižničar: cand. jur. Emil Jenko; arhivar: pharm. Makso Hamerlic; gospodar: Mirko Punčuh; namestnik: cand. vet. Anton Sek in forest. Martin Čuš; pregledniki: abs. jur. Pavle Debeljak, jur. Franc Košmelj in med. Ivan Pintar.

Književnost.

Olon Zupancič: Samogovori. — Znani slovenski pesnik Zupancič podaja na 103 straneh v tej zbirki celo vrsto lepih poezij. Knjigo toplo priporočamo.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglaševalec se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike.

Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na deželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Absolviran petošolec želi vstopiti v pisarno h kakemu odvetniku ali notarju. Naslov pove upravništvo „Soče“.

Sprejme se
pomagalko za knjigovoznico
in v tiskarni.
Ponudbe na „Goriško Tiskarno“
A. Gabršček.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.
(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.
Račun poštne hranilnice št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%.

Stanje 31. dec. 1907: Zadrugnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550-77. Posojila: 1.699.186-77. — Reservni zaklad: 85.954-35. — Vrednost hiš: 112.328-—

Proda se več kosov
parceliranega zemljišča za stavbe.
Lega krasna in zdrava. Isto se nahaja v mestu in obenem služi za letovišče.
Natančnejše se izve pri lastnikih: Katerina in Rajmund Gorian, Gorica — Via Teatro 4.

Znana tvrdka in čevlarska delavnica
Jos. Cociancig
Gorica, Jos. Verdijevo tekal. 25,
nasproti ljudskega vrta

ima veliko zalogo moških, ženskih in otroških čevljev, najrazličnejših vrste in kakovosti. — Usnjate čevlje lastnega izdelka. Za sedanjost sezono ima na izbero lepe suknene čevlje za doma in za ven, podložene s kožuhovino ali pa z volnino.
Kar se tiče kakovosti blaga in nizkih cen, se ne boji nikake konkurence.
Tvrdka ustanovljena l. 1873.

Odlikovana pekarija in sladničarna
Karol Draščik
v Gorici na Kornu v (lastni hiši)
zvršuje naročila vsakovrstnega tudi najfinjšega peciva, torte, kolače za birmance in poroke, odlikovane velikonočne pince itd.

Prodaja različna fina vina in likerje na drobno ali v originalnih butelkah. Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

A. vd. Berini
Gorica, Šolska ulica št. 2.
velika zaloga
oljke in olja
prve vrste

najboljših vrst iz Istre, Dalmacije, Molfette, Bari in Nice
s prodajo na drobno in debelo.
Prodaja na drobno: Kron 1.12, 1.20, 1.36, 1.44, 1.60, 1.80, 2.—, za luči po 72 vin.
Na debelo cene ugodne.
Pošilja poštnine prosto na dom. Posodo se pušča kupcu do popolne uporabe olja; po uporabi se spet zamenja s polno.
Pravi vinski kis in ravađen. Zaloga mila in sveča.
Cene zmerne

